

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 8218

гр. София, 29.10.2020 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15
състав**, в закрито заседание на 29.10.2020 г. в следния състав:
СЪДИЯ: Полина Якимова

като разгледа дело номер **536** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.248 ГПК вр. чл.144 АПК.

На 12.10.2020г. е постъпила молба от пълномощник на ответника за изменение на постановеното решение № 5019/ 29.09.2020г. в частта за разноските, като искането за присъждането им бъде отхвърлено изцяло или да се намали размера на присъдената сума.

Становище по искането от ищеца не е ангажирано.

За да се произнесе по него, съдът съобразява следното:

Съгласно чл.248, ал.1 ГПК, приложим съобразно препращащото правило на чл.144 АПК, в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските. Искането да е предявено преди да е изтекъл срокът по чл.248, ал.1 ГПК /депозирано е на 12.10.2020г. при връчване на съдебния акт на 6.10.2020г./ и е допустимо:

Разгледано по същество, е неоснователно:

Претенцията за разноски, макар и обусловена от разрешаване на повдигнатия спор, има относителна самостоятелност, тъй като отговорността за разноски не е правна последица, по която съдът дължи служебно произнасяне, а въпрос, по който се произнася, само, след като бъде сезиран. В чл.248, ал.1 ГПК е предвидено, че съдът по искане на страната може да допълни или да измени решението в частта му за разноските. Следователно текстът разграничава две хипотези, свързани с промяна на вече постановения съдебен акт в частта му, с която е определена отговорността за разноски, установени като изключение от правилото на чл.246 ГПК.

Разглежданият случай касае втората от тях:

С решение № 5019/ 29.09.2020г., постановено по настоящето дело, ГДИН е осъдена да

заплати на Д. Т. М. обезщетение за неимуществени вреди в размер на 50 лв. за периода 23.12.2019г. – 29.12.2019г. от поставянето му в нечовешки и унижителни условия – наличие на хлебарки и дървеници в 8-ма килия на 12-та група при Затвора С. като искът е отхвърлена в частта над 40 лв. до 100 лв.

Според мотивите на съдебния акт съответно на уважената част от иска на М., който е заплатил на адв. И. 400 лв. по договор за правна защита и съдействие от 12.03.2020г., се следват 160 лв. разноски по делото. Действително, съдът е пропуснал да посочи изрично, че се касае за адвокатско възнаграждение.

Според юрк. Н. такова не следва да се присъжда поради родствената връзка – по права линия първа степен между М. и адв. И., в който случай приложимост намира чл.38, ал.1 ЗАДв. При условията на евентуалност, дори да се допусне присъждане на адвокатско възнаграждение, то трябва да е в намален размер с оглед действителната правна и фактическа сложност на делото и предвид големия брой идентични дела срещу ГДИН, по които М. е ищец, по които той не търси справедливост, а извличане на полза от престоя си в пенитенциарното заведение.

Съществуването на близка родствена връзка между ищеца и неговия процесуален представител не изключва възмездността при оказване на правна защита и съдействие. Аргумент в подкрепа на този извод е разпоредбата на чл.38, ал.1 ЗАДв, определяща, че адвокатът или адвокатът от Европейския съюз може да оказва безплатно адвокатска помощ и съдействие на 3 категории лица. Касае се за правна възможност, но не и за задължение на адвоката. Със заявеното при условията на евентуалност възражение юрк. Н. възпроизвежда възражението за прекомерност на възнаграждението за адвокат, по което съдът се е произнесъл. Значителният брой иски производствa срещу ГДИН, инициирани от М., е обстоятелство, служебно известно на съда, но само по себе си то не обуславя извод за занижено качество на осъществената от адв. И. процесуална защита.

Изложеното мотивира съда да приеме искането по чл.248 ГПК вр. чл.144 АПК за неоснователно.

По тези съображения съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ за изменение на решение № 5019/ 29.09.2020г. в частта за разноските.

Определението може да се обжалва с частна жалба пред тричленен състав на АССГ в 14 дневен срок от съобщенията до страните, че е постановено.

СЪДИЯ: